

रात्रिपर इति निर्णयान्तरकृद् भोजदेवः ॥
 'शुक्लपक्षे चतुर्थ्यां तु सिंहे चन्द्रस्य दर्शनम् ।
 मिथ्याभिप्रायं कुरुते न पश्येत्तत्र तं ततः ।'
 चतुर्थ्यां दर्शननिवेधात् तत्रोदितस्य चन्द्रस्य
 पक्षस्यां दर्शने तु न दोषः । अतः,—
 'पश्चाननगते भानौ पक्षयोरुभयोरपि ।
 चतुर्थ्यामुदितचन्द्रो नेक्षितयः कदाचन ।'
 देवात् प्रमादाद्वा दर्शने तु ।

“सिंहः प्रसेनमवधीतुं सिंहे जाम्बवता हतः ।
 सुक्रमारक ! मा रोदीस्त्व ह्येव स्वमन्तकः ॥”
 अनेन मन्त्रेणाभिमन्त्रितं जलं पयं आचारात्
 स्वमन्तकोपाख्यानश्च श्रोतव्यम् । माघमासस्य
 शुक्लचतुर्थ्यां गौरी पूजनीया । यथा, भविष्यो-
 त्तरे माघशुक्लपक्षमधिलक्ष्य,—

“चतुर्थ्यां वरदा नाम तस्यां गौरी सुपूजिता ।
 सौभाग्यमतुलं कुर्यात्पक्षस्यां शौरपि श्रियम् ॥”
 इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥
 तत्र जातस्य फलं यथा, कोष्ठीप्रदीपे ।
 “खपुत्रमित्रप्रमदाप्रमोदी
 घृताभिलाषो रूपया समेतः ।
 विवाद्दृष्टीलो विजयो विवादे
 भवेच्चतुर्थीप्रभवः कठोरः ॥”

चतुर्दशः, पु, (चत्वारो दन्ता यस्य ।) ऐरावत-
 हस्ती । इति हेमचन्द्रः । २ । ६१ ॥ (खनाम-
 खातः पश्चतलोक्तगजविशेषः । यथा, पश्च-
 तन्ने । ३ । ८० । “कस्मिंश्चिद्वनोद्देशे चतुर्दशो
 नाम महागजो यथाधिपः प्रतिवर्तते स्म ॥”)
 चतुर्दश, [न] त्रि, चतुरधिका दश । चौद इति
 भावा । इति ज्योतिषम् ॥ (यथा, नैषधे । १ । ४ ।
 “अधीतिवोधाचरणप्रचारणै-
 र्दशाश्चतस्रः प्रणयन्नुपाधिभिः ।
 चतुर्दशलं हतवान् कृतः स्वयं
 न वेद्मि विदासु चतुर्दशस्वयम् ॥”

चतुर्दशानां पूरणः । “तस्य पूरणे षट् ।” ५।२।
 ४८ । इति षट् ।) पूरणार्थं अकारान्तोऽयं
 शब्दः ॥ (यथा, हेः रामायणे । २ । ११२ । २५ ।
 “चतुर्दशे हि सम्पूर्णं वर्षेऽहनि रघुत्तम ! ।
 न द्रक्ष्यामि यदि त्वानु प्रवेक्ष्यामि हुताशनम् ॥”)
 तद्वाचकानि । विदा १ यमः २ मनुः ३ इन्द्रः ४
 भुवनम् ५ भुवतारकम् ६ । इति कविकल्पलता ॥
 चतुर्दशी, स्त्री, (चतुर्दश + टिच्चात् ङीप् ।)
 तिथिविशेषः । सा तु चन्द्रस्य चतुर्दशकला-
 क्रियारूपा । तत्पर्यायः । भूता २ । इति
 तिथ्यादितत्त्वम् ॥ (“सा च शुक्ला पूर्णमायुता
 याह्या युग्मात् कृष्णा पूर्वयुता ।
 “कृष्णपक्षेऽरुमी चैव कृष्णपक्षे चतुर्दशी ।
 पूर्वविह्वेव कर्मथा परविह्वा न कुञ्चित् ।
 उपवासादिकार्येषु एव धर्मैः सनातनः ॥”
 इति निगमवचनात् अपराकृष्यापिले तु शुक्ल-
 चतुर्दशपि पूर्वविह्वा याह्या
 ‘चतुर्दशी तु कर्मथा त्रयोदश्या युता विभो ।।
 मम भक्तैर्भवावाहो । भवेद्या चापयज्ञिकी ।

दर्शविह्वा न कर्मथा राकाविह्वा तथा सुने ॥’
 इति स्कन्दपुराणात् मम भक्तैरिति ईश्वरोक्तेः
 शिवव्रतविषयम् । त्रयोदश्यां दिवातनसुहृत्त-
 चतुर्दश्यामे तु पद्मपुराणम् ।
 ‘एकादश्यष्टमी यष्टी उभे पक्षे चतुर्दशी ।
 अमावास्या तृतीया च उपोष्याः स्युः परा-
 न्विताः ॥

एतद्विषय एव ।
 ‘शिवो चोरा तथा प्रेतासावित्री च चतुर्दशी ।
 कृद्भुक्त्येव कर्मथा कुङ्कामेव हि पारणम् ॥’
 इति वचनम् ॥” इति च तिथ्यादितत्त्वम् ॥)
 तत्र जातस्य फलं यथा, कोष्ठीप्रदीपे ।
 “विरुहशीलः पुरुषः सरोष-
 चौरः कठोरः परवचकश्च ।
 परान्नभोक्ता परदारचित्त-
 चतुर्दशी चेत जननस्य काले ॥”

मासविशेषे तत्र कर्मणि यथा । ज्येष्ठकृष्ण-
 चतुर्दश्यां स्त्रीकर्तृकसावित्र्यादिदेवतापूजा
 स्वामिपूजा च ॥ भाद्रपदशुक्लचतुर्दश्यां अन्न-
 पूजा चतुर्दशपिठकभक्षणं डोरकवन्दनश्च ॥
 कार्तिककृष्णचतुर्दश्यां चतुर्दशशाकभक्षणं चतु-
 र्दशदीपदानं यमदर्पणश्च ॥ अग्रहायणशुक्ल-
 चतुर्दश्यां गौरीपूजा पावाणाकारपिठकभक्ष-
 णश्च ॥ माघकृष्णपक्षे रत्न्याण्यचतुर्दश्यां काली-
 पूजाखोदये स्नानश्च ॥ फाल्गुनकृष्णपक्षे शिव-
 रात्र्याश्चतुर्दश्यासुपवासः शिवपूजा च ॥ चैत्र-
 शुक्लपक्षे मदनचतुर्दश्यां मदनरत्नपल्लवेन काम-
 देवपूजा । इति स्मृतिः ॥

चतुर्दशलं, स्त्री, पुं, (चतुर्भिर्वाहकैर्दोष्यते उतुच्यते
 नीयते उच्यते इति यावत् । दोल + कर्मणि
 घञ् । यद्वा, चतुर्भिर्दक्षैरुपलक्षितं दोलं
 दोलायमानयानविशेषः ।) खनामखातयान-
 विशेषः । यथा,—

“राज्ञो यद्विपदं यानं विशेषाखमलं विदुः ।
 चतुर्भिरुच्यते यत्तु चतुर्दशलं तदुच्यते ॥
 भोजस्तु ।

चतुर्भिर्वाहकैर्दोष्यैः षड्भिः कुम्भैः सुसंस्थितैः ।
 स्तम्भैरष्टाभिरुदितं चतुर्दशलमनुत्तमम् ॥
 तद्देवा जयकल्याणवीरसिंहा यथाक्रमम् ।
 चतुर्दशानां भूपानां चतुर्दशलाः प्रकाशिताः ॥
 त्रिहस्तसम्भितायामो द्विहस्तपरिणाहवान् ।
 हस्तद्वयोन्नतः प्रोक्तश्चतुर्दशो जयाखया ॥
 चतुर्दशायतो यस्तु सार्द्धं हस्तद्वयथा ।
 चतुर्दशलः समाख्यातः कल्याणस्तावदुन्नतः ॥
 पश्चहस्तायतो यस्तु त्रिहस्तपरिणाहवान् ।
 तावदेवोन्नतो वीरश्चतुर्दशल उदाहृतः ॥
 आयामपरिणाहाभ्यां चतुर्दशस्तमितो हि यः ।
 चतुर्दशो ह्ययं सिंहस्तद्वर्द्धोन्नतः शुभः ॥
 सर्वोऽयं द्विविधः प्रोक्तः सच्छ्रद्धिश्चापि निश्चरिः ॥
 आद्यः समरवर्षासु परः केलिघनात्यये ॥
 सर्वेषामेव काष्ठानां रक्षः स्याद्वपचारणः ।
 चन्द्रेणैव घटना सर्वेषामुपयुज्यते ॥

लोलजं सर्ववस्त्रेषु कनकं सर्वधातुषु ।
 कुम्भश्च पद्मकोषश्च गिरिश्चेति यथाक्रमम् ॥
 त्रैदेषानां महोद्भवाणां चतुर्दशेषु विन्यसेत् ॥
 दर्पणश्चाह्वं चन्द्रश्च हंसः केकी शुको गजः ।
 अश्वः सिंहश्च तस्याग्ने आदिद्यादिदशोत्तरान् ॥
 मणिनियमस्तु दक्षवत् ॥

रक्तः शुक्लश्च पीतश्च कृष्णश्चिचस्तथारणः ।
 नीलः कपिल इत्युक्तः पताकानानु संग्रहः ॥
 चतुर्दशलः सपताकः शुभयानमिति स्मृतः ॥
 सुक्तास्त्वबैर्दशभिर्भुक्तः स्याद्राजकेशानाम् ।
 चामरदक्षैर्दशभिर्दिग्जयिनां चतुर्दशलः ॥
 चासपचस्य पुच्छश्चेत् सर्वोपरि परिन्यसेत् ।
 यात्रासिद्धिरयं नाम्ना चतुर्दशो महौसुजाम्
 स्तम्भच्छादरहितो निश्चरिश्चतुर्दशलः मानं
 पूर्ववत् ॥

स पुनर्द्विविधः प्रोक्तः सध्वजश्चाथनिर्ध्वजः ।
 ध्वजानु षड्त्रयस्यन्ति षड्दर्गावजयैषिणः ॥
 तेषां मानानु चत्वारः स्वामिहस्तैकसम्भिताः ।
 कोषेषु पश्चादग्रे च हस्तद्वयमितौ ध्वजौ ॥
 सुवर्णं रजतं युग्मं त्रिविधानां महौसुजाम् ।
 मणिचामरकुम्भाणां खड्गादीनां विनिश्चयः ॥
 चतुर्दशलध्वजे राज्ञां विज्ञेयो नवदक्षवत् ।
 निर्ध्वजे च चतुर्दशे मानमन्यतमं श्रेष्ठम् ॥
 आयामपरिणाहाभ्यां चतुर्दशस्तमितो हि यः ।
 विजयो नाम विज्जातश्चतुर्दशो महौसुजाम् ॥
 विजयो मङ्गलो भयो वितस्थेकैकटडितः ।
 त्रिविधानां महोद्भवाणां यानत्रयसुदाहृतम् ॥
 अष्टाभिरुच्यते यस्तु अष्टदोलसुश्रुति च ।
 सोपानद्वितयश्चात्र विज्ञेयं शिख्यनिर्मितम् ॥
 भोजस्तु ।

अष्टाभिर्वाहकैर्दोष्यैः षड्भिस्तु दशभिर्घटैः ।
 स्तम्भैस्तु दशभिर्जयमददोलं महौसुजाम् ॥
 तद्देवा जयकल्याणवीरसिंहा यथाक्रमम् ।
 चतुर्दशानां भूपानामष्टदोलाः प्रकाशिताः ॥
 षड्भिर्दोष्यैर्दशभिर्जयमददोलं महौसुजाम् ॥
 चतुर्दशोन्नतो राज्ञामष्टदोलं जयं विदुः ॥
 आयामपरिणाहाभ्यां पश्चहस्तमितो हि यः ।
 कल्याणखोऽष्टदोलोऽयं चतुर्दशस्तमितोन्नतः ॥
 सप्तहस्तायतः कार्ये प्रवरे पश्चहस्तकः ।
 पश्चहस्तोन्नतो वीरश्चाष्टदोलो महौसुजाम् ॥
 आयामपरिणाहाभ्यामष्टहस्तमितो हि यः ।
 सिंहनामाष्टदोलोऽयं विज्ञेयः षड्भुजोन्नतः ॥
 सर्वोऽयं द्विविधः प्रोक्तः सच्छ्रद्धिश्चापि निश्चरिः ।
 काष्ठवस्त्रघटादीनां मणानां चामरस्य च ॥
 चतुर्दशलवदुन्नेयो नियमोऽप्योऽपि स्वरिभिः ।
 पूर्ववत्निश्चरिर्दशानां ध्वजमानमिहोच्यते ॥
 दशध्वजास्तेषु चाष्टौ स्वामिहस्तद्वयोन्नताः ।
 पश्चादग्रे ध्वजौ राजश्चतुर्दशस्तमितौ मतौ ॥
 मणिचामरपश्चाणां नियमो नियमताकवत् ।
 निर्ध्वजश्चाष्टदोलो यः शिखिकेति स गद्यते ॥
 मणिकुम्भसुखादीनां नियमो नवदक्षवत् ।